

Jaciment de Campdàsens

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: A uns 250 metres al sud-oest de Campdàsens, entre aquest i el mas Fontanilles

Coordenades:

Latitud: 41.25925
Longitud: 1.87559
UTM Est (X): 405806
UTM Nord (Y): 4568146

Classificació

Número de fitxa 08270 - 515
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Ibèric Antic Romà
Segle VIIaC-IaC
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Les estructures del jaciment requereixen una important i urgent actuació de restauració.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. Catàleg del P.C.C. (24.7.1991, DOGC 1473)
Número inventari CC.AA., núm.14/395, any 2002.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 024A00002

Fitxes associades:

[Ca l'Amell de la Muntanya](#)
[Jaciment de Ca l'Amell de la Muntanya](#)
[Fontanilles](#)

Descripció

En una àrea molt àmplia que s'estén des de pocs metres al sud-oest de Campdàsens i fins a prop de la casa de Fontanilles, es van recollir diversos materials arqueològics: ceràmica ibèrica, de vernís negre, ceràmica a mà, ceràmica comuna ibèrica, un fragment amorf de vernís roig de tipus fenici, un fragment de ceràmica sigil·lada gàl·lica, diversos fragments d'àmfora ibèrica, púnica ebusitana i itàlica i 2 fragments de molí. Es tracta d'un conjunt que presenta trets morfo-tipològics corresponents al període Ibèric; pel fet de no procedir d'una excavació arqueològica, no permet una major concreció de dades respecte el seu origen, tot i que és versemblant pensar en un assentament/ocupació d'aquest període en l'indret. No són visibles restes d'estructures.

Observacions:

Tot i que les troballes es corresponen a materials recuperats en superfície -per la qual cosa no es poden contextualitzar amb restes estructurals o nivells arqueològics que aportin informació del model d'ocupació ibèrica de l'indret-, sí que ens permeten apuntar una àmplia ocupació del lloc que aniria almenys des d'època ibèrica fins a l'actualitat. Cal tenir present que el nucli de Campdàsens havia conformat una antiga quadra que ocupava gran part de la plana fèrtil del massís del Garraf sitgetà, en una zona estratègica per la seva proximitat al mar, a la vegada que constituïa un pas cap a les terres interiors penedesenques.

Història

Campdàsens és un petit nucli d'hàbitat format per diverses construccions, entre les quals hi ha una torre de defensa probablement del segle XIII, un edifici de culte que data del 1853 i diverses vivendes junt amb instal·lacions d'explotació agropecuària. El topònim de Campdàsens, significa "camp d'ases" i es creu que fa referència als camps on pasturaven els ases o al lloc on s'enterraven els ases morts. Al segle XI, concretament l'any 1068, ja es troba la primera referència documental en la que figura el "castrum Campo de Asinos"; es tracta d'una carta d'encomanament a la castlania d'Eramprunyà a la qual pertanyia. Tanmateix, l'indret ja era conegut per ibers i romans i s'han localitzat restes materials datables de la tardorromانيتat.

L'any 1097 Gombau Ramon, fill de Ramon Isimbert, va donar el feu del castell de Campdàsens, juntament amb el d'Eramprunyà, al seu germà Guillem Ramon, qui a mitjans del segle XII (l'any 1143 ò 1154, segons les fonts consultades) ho va deixar en herència al seu fill Pere. Posteriorment, part del territori del castell es va separar com a donació al monestir de Sant Vicenç de Garraf, essent aquest el nucli el que generaria en el futur la formació del castell i la quadra de Garraf i del seu terme.

La resta del territori va passar a ser propietat reial i des de finals del segle XIII va tenir diversos feudataris. Així, l'any 1299 el rei Jaume II va demanar a Bernat de Centelles el reconeixement de domini sobre el castell de Campdàsens. Uns anys més tard, el 1306, el propi Bernat de Centelles tenia el castell infeudat a Bernat de Fonollar qui, el 1326, el va cedir a la Pia Almoina de la Seu de Barcelona. Segons altres notícies, l'any 1382 el castell encara hauria estat concedit a Bernat de Fortia per part del rei Pere III. El cert és que la Pia Almoina va mantenir la senyoria sobre les terres de Garraf, Sitges i Campdàsens fins a les

desamortitzacions del segle XIX.

No s'ha realitzat cap intervenció arqueològica al jaciment; els materials es troben dipositats a la Biblioteca-Museu Víctor Balaguer de Vilanova i la Geltrú.

Bibliografia

MIRET, M. (1983) "Cronologia i anàlisi del poblament ibèric a la zona oriental de la comarca del Garraf. Barcelona". Tesina de llicenciatura. Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona.

MIRET, J. FONTS, C. (1984) Fitxa 14/395 de la Carta Arqueològica (CCAA). Revisió de 2002.

MIRET, M. (2006) "Jaciments arqueològics i poblament d'època ibèrica antiga i plena (segles VI-III aC) a la comarca del Garraf (Barcelona)" a XIII Col·loqui Internacional d'Arqueologia de Puigcerdà (2003).

VIRELLA, X.(1974) "Campdàsens, poblat ibero-romà" a Eco de Sitges, 9 juny 1974.

